

Z Lutczy

Gazeta Parafialna

Nr 341

MARZEC

2026

Św. Józefa - Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Święty Józef (hebr. Jehosep – Bóg przydał) był, zgodnie z przekazami Ewangelii, mężem Maryi. Pracował jako **wyrobnik, czyli rzemieślnik** od naprawy narzędzi rolniczych, przedmiotów drewnianych itp. W Piśmie świętym poświęcono mu **łącznie 26 wierszy**. Ewangelisci nie zanotowali jednak żadnego słowa, wypowiedzianego przez Józefa. Wspominany jest natomiast w ramach opisu zdarzeń poprzedzających **zaślubiny z Maryją**, przy spisie ludności zarządzonym przez cesarza Augusta, przy relacji o narodzinach Jezusa, **w opisie ofiarowania Jezusa w świątyni** oraz przy wzmiance o ucieczce do Egiptu i o powrocie do Nazaretu. Wzmianki o św. Józefie znajdujemy też w apokryfach pochodzących z drugiego wieku chrześcijaństwa.

Św. Józef wywodził się z królewskiego rodu Dawida. Mimo wysokiego pochodzenia nie posiadał żadnego majątku i zarabiał na życie pracą jako cieśla oraz stolarz. **Był zaręczony z Maryją.** Kiedy dowiedział się o tym, że oczekuje Ona dziecka, uwierzył w cudowne poczęcie i nie oddalił Jej, a wręcz odwrotnie – z polecenia anioła wziął Maryję do siebie, do domu w Nazarecie.

Był świadomy, że dziecko, którego spodziewa się jego narzeczona, nie jest jego potomkiem. **Józef nie był bowiem ojcem Chrystusa** według ciała, ale według prawa żydowskiego jako prawomocny małżonek Maryi.

Po raz ostatni Józef pojawia się na kartach Pisma Świętego podczas **pielgrzymki z dwunastoletnim Jezusem do Jerozolimy** (czyli w epizodzie dotyczącym ofiarowania w świątyni). W życiu dorosłego Jezusa postać św. Józefa już się nie pojawia, stąd większość biblistów uważa, że zmarł prawdopodobnie jeszcze przed publicznym wystąpieniem Zbawiciela. **Data i okoliczności jego śmierci pozostają jednak nieznanne.**

W pismach Ojców Kościoła i innych pisarzy chrześcijańskich św. Józef przedstawiany jest jako mężczyzna o wyjątkowej cnotce, np. Orygenes określał go „mężem sprawiedliwym”. Kościół stawia Józefa jako przykład **całkowitego oddania i poświęcenia swojej rodzinie.**

Liturgiczne wspomnienie św. Józefa po raz pierwszy spotykamy w Kościele wschodnim w IV wieku. Na Zachodzie obchody sięgają VIII w. Obecnie Kościół rzymskokatolicki oddaje św. Józefowi cześć dwukrotnie w ciągu roku liturgicznego: **19 marca - jako Oblubieńcowi Matki Bożej** oraz **1 maja - jako patronowi ludzi pracujących** (święto Józefa Rzemieślnika). Ponadto cały marzec jest poświęcony św. Józefowi, a dniem tygodnia, w którym się go wspomina, jest środa.

Św. Józef jest **patronem Kościoła powszechnego.** Jest również patronem małżonków i rodzin chrześcijańskich, ojców, sierot, cieśli, wszystkich pracujących i uciekinierów. Wzywany jest także jako orędownik umierających i patron dobrej śmierci; W Polsce św. Józef jest patronem aż **264 kościołów.**

Duchowa adopcja dziecka poczętego - Odpowiedzi na najczęściej stawiane pytania:

1. Co to jest duchowa adopcja?

Duchowa adopcja jest modlitwą w intencji dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa dziewięć miesięcy i polega na codziennym odmawianiu jednej dziesiątki różańca oraz modlitwy umieszczonej na odwrocie.

2. Jakie mogą być dodatkowe postanowienia?

Częsta spowiedź i Komunia Święta, adoracja Najświętszego Sakramentu, czytanie Pisma Świętego, post, walka z nałogami, dodatkowe modlitwy, pomoc potrzebującym.

3. Czy można podejmować duchową adopcję bez dodatkowych postanowień?

Tak.

4. Jak zrodziła się duchowa adopcja?

Powstała po objawieniach w Fatimie, stając się odpowiedzią na wezwanie Matki Bożej do modlitwy różańcowej, pokuty i zadośćuczynienia za grzechy, które najbardziej ranią Jej Niepokalane Serce.

W 1987 roku została przeniesiona do Polski.

5. Jakie są owoce duchowej adopcji?

Duchowa adopcja skutecznie leczy głębokie zranienia wewnętrzne spowodowane grzechem aborcji. Pozwala matkom odzyskać wiarę w Boże Miłosierdzie, przynosząc pokój ich sercom. Jako bardzo konkretny, bezinteresowny i osobisty dar (modlitwy, ofiary i post), pomaga w szczególności ludziom młodym kształtować charakter, walczyć z egoizmem, odkrywać radość odpowiedzialnego rodzicielstwa, uzdalniając do postrzegania miłości i seksu oczyma Boga. Ucząc systematycznej modlitwy i pozytywnego działania pogłębia sens zaniedbanych praktyk ascetycznych. Może się stać czynnikiem odrodzenia wspólnej modlitwy i miłości w rodzinie.

6. Kto może podejmować duchową adopcję.

Każdy - osoby świeckie i konsekrowane w każdym wieku. Dzieci podejmują ją pod opieką rodziców.

7. Ile razy można podjąć duchową adopcję?

Można podejmować ją wielokrotnie, pod warunkiem wypełnienia poprzednich zobowiązań.

8. Czy można adoptować więcej dzieci?

Duchowa adopcja dotyczy jednego dziecka.

9. Czy wiemy jakiej narodowości będzie dziecko?

Nie wiemy. Imię dziecka zna jedynie Bóg.

10. Skąd pewność, że Bóg wysłucha modlitwy?

Naszą pewność opieramy na wierze we Wszechmoc i nieograniczone Miłosierdzie Boże.

11. Czy jest grzechem, jeżeli danego dnia zapomni się odmówić modlitwę?

Zapomnienie nie jest grzechem. Grzechem jest świadome i dobrowolne zlekceważenie składanego Bogu przyrzeczenia.

12. Czy przerywa się duchową adopcję, gdy zaniedbało się modlitwę przez dłuższy czas?

Długa przerwa (miesiąc, dwa) przerywa duchową adopcję. Należy wtedy ponowić przyrzeczenie. W wypadku krótkiej przerwy należy kontynuować, przedłużając modlitwę o opuszczone dni.

13. Czy duchową adopcję mogą podejmować osoby żyjące w związkach niesakramentalnych?

Tak, podobnie jak i osoby rozwiedzione.

14. Czy przyrzeczenia duchowej adopcji muszą być składane w formie uroczystej w kościele?

Jest to wskazane, ale można je złożyć także prywatnie.

15. Jak złożyć przyrzeczenia prywatnie?

Odczytać formułę przyrzeczenia i od tego momentu przez kolejnych dziewięć miesięcy odmawiać dowolnie wybraną tajemnicę różańca oraz modlitwę w intencji dziecka i rodziców.

16. Jak krzewić modlitwę duchowej adopcji?

- pozyskać osoby zainteresowane
- uzyskać zgodę księdza na przeprowadzenie przyrzeczeń duchowej adopcji w kościele,
- skontaktować się z ośrodkami duchowej adopcji, gdzie można uzyskać materiały i informacje oraz wszelką pomoc

SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA

KOŚCIÓŁ ZABYTKOWY:

I SOBOTA: 412 i 417

II SOBOTA: 411a i 408

III SOBOTA: 408a i 406

IV SOBOTA: 409 i 405

